

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

indeklemte Husmandsbrug, fra en Fjerdedel til Halvdelen. De sagde det ganske rigtigt, at det kan jo meget let medføre, at Jorden bare stiger saa meget mere i Pris. Ja, det befrygter jeg ogsaa, og derfor har vi altid hævdet, at for at faa disse indeklemte Husmandsbrug gjort noget større var det efter vor Mening nødvendigt at gennemføre en Ekspropriationslov. Men dette har de Herrer afvist som noget fuldkommen urimeligt, aldrig har man villet være med hertil. Nu er vi saa gaaet ind paa deres Tankegang, at man skulde søge at støtte de private frivillige Bestræbelser for at faa dette Spørgsmaal løst, og saa fandt jeg paa i sin Tid, at man kunde give dem det Rentetilskud, her er Tale om, og lade det betale af Jordfonden.

Men hvad er Resultatet blevet? At der ikke er blevet gennemført ret mange Tillæg af det, der her er Tale om, fordi det viser sig — saaledes som de ærede Medlemmer siger —, at Jordprisen alligevel ligger for højt til, at Husmandsbruget kan forrente det paagældende Beløb. Jeg er meget bange for, at man ikke opnaar noget, hvis man ikke foretager en Forhøjelse. Det er muligt, man saa kan opnaa et gunstigt Resultat, men det er ogsaa muligt, at det ikke er tilstrækkeligt; saa maa man gøre sig klart, at enten maa man lade det Spørgsmaal ligge uløst, eller ogsaa maa man gaa den eneste Vej, der virkelig er farbar, Ekspropriationsvejen. Men jeg har som sædvanlig været forhandlingsvillig og har derfor ment, man skulde imødekomme de Herrer's Ønsker og Principper og se at faa saa meget som muligt ud af det ad den Vej, som de har været villige til at gaa ad.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen gjorde nogle Bemærkninger om Jordfondens Midler og sagde, at det Rentebeløb, som Jordfonden afgav, burde bruges fuldt ud, saaledes at Jordfonden ikke blev ved at stige og stige. Det ærede Medlem glemmer vist, at vi i Fjor fik gennemført en Ordning, hvorefter det Tab, som Statskassen har nu ved Udlaan til Oprettelse af Husmandsbrug efter den gamle Lov, ogsaa dækkes af Jordfondens Rente i det Omfang, som der er Penge til, og det vil altsaa sige, at saadan som det er i Øjeblikket, er der ingen Udsigt til, at der bliver Overskud af Jordfondens Rente; det Tab, der lides ved hele denne Udstykning efter begge Principper, dækkes af Jordfondens Rente, og der bliver derfor sikkert ikke noget Overskud mere. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at man bør gaa den Vej, og derfor gik jeg i Fjor

til Finansudvalget og fik Tilslutning til, at det Tab, der lides ved Udstykning efter den gamle Husmandslov, blev overført fra Statskassen til Jordfonden.

Det ærede Medlem Hr. Ulrich var imod en fortsat Udstykning af Frygt for Overproduktion i Landbruget, udtalte han. Det staar for mig som noget mærkeligt, at man fra den Side, og for øvrigt ogsaa fra anden Side, taler saa meget om Affolkningen ude i Landbruget, om Arbejdsmangelen i Landbruget, og saa samtidig ikke vil være med til at gennemføre saa megen Udstykning, som der nu er Ansøgere til, for de Herrer maa være evig forvisset om, at det er ganske umuligt at undgaa en fortsat Affolkning i Landbruget, dersom ikke man gennemfører de Bestemmelser til Fremme af Udstykningen, der her er Tale om. Et af de virksomste Midler til at fastholde Ungdommen ude ved Landbruget er, at der skabes dem Udsigt til at blive selvstændige Landbrugere, naar de kommer i den Alder, hvor de ønsker at faa en selvstændig Bedrift. Derfor er det inkonsekvent at kritisere, at de unge rejser fra Landet ind til Byerne, hvis man ikke samtidig tager det Standpunkt at ville være med til at fremme Udstykningen i det Omfang, som der er Ansøgere til.

De Udtalelser, som det ærede Medlem fremkom med om Etableringslaan og Byggeslaan, har jeg vist svaret paa i den Besvarelse, jeg gav det ærede Medlem Hr. Brorsen, og jeg skal derfor slutte med et Par korte Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen, der i øvrigt som sædvanlig bevægede sig langt uden for den Sag, som vi diskuterer. Det ærede Medlem henstiller til mig at sørge for, at Landbruget faar Lov til at eksportere i det Omfang, det ønsker. Ja, men det er der jo ingen, der lægger Landbruget Hindringer i Vejen for, det, der er Vanskeligheden, er, at Landbruget ikke kan eksportere, uden at der er andre, der vil købe. Hvis Landbruget kan eksportere og faa Penge for det, rundt omkring fra, er der ingen, der har noget imod det, men Vanskeligheden ligger i, at det kan det ikke. Der er mange, ikke alene Landmænd, men ogsaa andre, der maa foretage tilsvarende Køb og i mange Tilfælde endog Køb, der ligger over det, som Landbruget kan sælge for.

Saa spurgte det ærede Medlem, om jeg ikke vilde være med til at fjerne de Monopoler, der belaster Landmændene med Ekstraudgifter, jeg tror det ærede Medlem nævnte et Beløb paa 150 Kr. pr. ha. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at det er jo umuligt at fjerne